

Armee de l'Air - Dassault Mirage F.1

Ευδοκίμως τερματίσαντα τη θητεία τους

Με τη συνεργασία των Marnix Sap & Christiaan Sap – MIAS. Aero

Τέλος εποχής για το Mirage F1 σε γαλλική υπηρεσία.

Η καριέρα του Mirage F.1 CR, επιχειρήσεις: «**Epervier**» (Τσαντ 1986-2013), «**Daguet**» (Desert Storm, 1990-1991), «**Aconit**» («Southern Watch» Ιράκ, 1991-1994), «**Godoriat**» (Τζιμπουτί, 1991), «**Turquoise**» (Ρουάντα, 1994), «**Crecerelle**» (Γιουγκοσλαβία, 1993-1995), «**Salamandre**» (Γιουγκοσλαβία, 1995-1996), «**Alysse**» (Σαουδική Αραβία, 1996-2003), «**Almandin**» I & II (Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, 1996-1997), «**Trident**» («Allied Force», 1999), «**Pamir**» (ISAF, Αφγανιστάν, 2003-2012), «**Heracles**» («Enduring Freedom», Αφγανιστάν, 2001-2002), «**Harmattan**» (Λιβύη, 2011), «**Serval**» (Μάλι, 2013), «**Baltic**» (Χώρες της Βαλτικής, 2013).

Υπάρχουν πολλές σημαντικές ημερομηνίες στην καριέρα ενός αεροσκάφους. Η πιο σημαντική όμως από αυτές είναι σίγουρα η ημέρα της απόσυρσης ενός τύπου, καθώς είναι η στιγμή απολογισμού μιας μακράς συνήθως καριέρας, πιθανά διανθισμένης με τις δάφνες επιχειρήσεων και τις εμπειρίες πολέμων. Για τα Mirage F.1 της Γαλλικής Αεροπορίας, «le flechettes» (τα «βέλη») -όπως ήταν γνωστά-, η ημέρα αυτή ήταν στις 13 Ιουνίου και ο τόπος η Base Aerienne 118 στο Mont-de-Marsan, όπου η Escadron de Reconnaissance 2/33 «Savoie» (ER2/33), η τελευταία Μοίρα που αξιοποιούσε τη νεότερη έκδοση σε χρήση, διοργάνωσε μια εντυπωσιακή και συγκινητική τελετή για να κλείσει τη λαμπρή υπηρεσία του τύπου. Ήταν παράλληλα ένα ευχарιστώ για όσους πέταξαν ή υπηρέτησαν από διάφορες θέσεις το μαχητικό. Ιδιαίτερο στοιχείο στην τελετή ήταν η παρουσία τριών από τα αεροπλάνα σε «χρώματα» του παρελθόντος, ενός με το «patrol blue» των αρχικών F.1C, ενός με τη διάσημη παραλλαγή ερήμου, για να τιμηθεί η εκτεταμένη δράση στο Τσαντ αλλά και το Ιράκ, και ενός του οποίου το πράσινο ρύγχος παρέπεμπε στα F.1CT, το τελευταίο από τα οποία αποσύρθηκε το 2012 μετά από 20 χρόνια χρήσης. Οι πτήσεις όμως της 13ης Ιουνίου που ενθουσίασαν τους εκατοντάδες παρευρισκόμενους στο Mont-de-Marsan, δεν ήταν και οι τελευταίες για τα «βέλη», πέντε από τα οποία θα πετούσαν και πάλι, αν και για τελευταία φορά επισήμως, στην αεροπορική παρέλαση πάνω από τα Ηλύσια Πεδία στις 14 Ιουλίου, στον εορτασμό της Ημέρας της Βασίλισσας. Τα αεροπλάνα μάλιστα πέταξαν στο Παρίσι από την Base Aerienne 279 στο Chateaudun, το αποθετήριο παιδιών αεροσκαφών για την Armee de l'Air, όπου θα επέστρεφαν για να απενεργοποιηθούν και να αποψιλωθούν από τυχόν εύχρηστα συστήματα. Από τους ανθρώπους που υπηρετούσαν στην ER2/33, ένας μετατίθεται στην 01/033 «Belfort» που αξιοποιεί πλέον UAV, επτά θα συνεχίσουν την καριέρα τους σε άλλες Μοίρες μαχητικών της Γαλλικής Αεροπορίας, επτά θα γίνουν εκπαιδευτές σε μονάδες προετοιμασίας και προεπιχειρησιακής εκπαίδευσης, και επτά θα υπηρετούν πλέον από θέσεις διοίκησης. Η ίδια η ER2/33, όπως και η άλλη Μοίρα που αξιοποιούσε F.1CR, η Escadron de Drones 01/033, θα «αναγεννηθεί» σαν μονάδα μη επανδρωμένων αεροσκαφών.

Μια εποχή έφτασε στο τέλος της.

Η γκρι-μπλε παραλλαγή του «660/118-CY» ήταν τυπική για τον τύπο στην έκδοση F1C και σε καθήκοντα αεράμυνας.

Το πράσινο ρύγχος του «611/118-NM» παραπέμπει στα F1CT που υπηρέτησαν από το 1992 έως και το 2012.

Το «653/118-CV» με δύο τόνους παραλλαγής ερήμου ήταν μια υπενθύμιση της ένδοξης συμμετοχής του τύπου σε επιχειρήσεις στο Ιράκ, αλλά κυρίως στο Τσαντ, όπου πετούσε από το 1986 έως και πέρυσι.

Η «Savoie» αξιοποιούσε διαθέσιμα F1B από το 1981 μέχρι και την ημέρα που παρέδωσε τα Mirage. Ο διάκοσμος στην ουρά παραπέμπει στο υποκοριστικό «le flechette», όπως ήταν γνωστός ο τύπος σε γαλλική υπηρεσία.

